

ВАРТОВА БАШТА

Вісник Присутності Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"
"Нагродить поранок, нія ще ніч" Іса. 21.

The Watch Tower and Herald of Christ's Presence
Ukrainian Edition
Monthly

VOL. I МІСЯЧНИК № 4
Квітень 1. (Apr. 1.) 1929

ЗМІСТ:

Вірний і гравесний Свізон	31
Вірний і вірний	54
Нове Апостол	54
Кермо	56
Битання та Ісус	58
Чудова Свобода Святих Божих	61
Телети і Комен на Оввдн	64
Колоніи в Канаді	59

"Хоча же я непоме на зарті і стьохн мов би на банті, роздумує, що скаже від мені, що відповість на моє слово." — Авакаум 2:1.

© W.B.E.T.S.

На землі перепаде пародн у заведній: як заведе море та оці [впубрені, нездоложені миси]. І омертвіють люди від страху та дожидаючи того, що прийде на землі: усім бо невідомо, як прийде. ... Де побачите, що се стасьєся, анійте, що Нарство Боже близько. Випросяйте і відіймайте імена імена, родітьєся, бо поблизилось випуценне наше. — Євангеліє Маттея 24:22, Марка 13:29, Луки 21:25-31.

СЕЙ ЖУРНАЛ І ЙОГО СВЯТА ЦІЛЬ

Сей журнал видає Товариство в тій цілі, щоб допомогти людям зрозуміти Божий мовч. Він похищує матеріал для систематичного студіювання Біблії і всі його читачі можуть брати постійно участь в розбиранні його змісту. Він подає розклад дороти подорожуючих бесідників по зборах, і оголошує конвенції і подає справоздання з них. Він також оголошує програми для радіостанцій і похищує відповідний і поучаючий матеріал до виконання Біблії через радіо.

Він точно тримається Біблії яко Божого об'явленого Слова Бранди, і стоїть непохитно на основній граді великої жертви викупу, після котрої всі доктринальні науки міраються. Він є незалежний від впливу різних партій, сект і людських віросповідань. Він не прибирає догматичної міни, а радше заохочує читачів до уважного розбирання кожного написаного тут слова порівнюючи його з наукою неомиланого Слова Божого. Він не мішається в жадні суверенності і не похищує ніяких персональних справ.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО УЧИТЬ НАС

ЩО ЄГОВА є одиний справедливий Бог, створитель неба і землі, і перебуваючий єх віків до віків; що Ягос є початком Його творива, котрий описав стався чоловіком; що Він тепер є Господь Ісус Христос у славі, котрому є дана велика сила на небі і на землі.

ЩО БОГ створив землю для людей, і Він створив совершенного чоловіка на ній; що чоловік досровішно переступив закон Божий і тому був засуджений на смерть; що через Адамів гріх усі люди прийшли на світ грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком для того, щоб міг стати Вікупителем людей; що Він дав своє життя в жертву за чоловіка, через що Він набув ціну викупу; що Ісус воскрес із мертвих, вознісся на небо і представив вартість жертви чоловічества, яко ціну викупу за чоловіка.

ЩО через многі століття Бог, через Христа, вибирав з між людей членів церкви, котрі становлять тіло Христа; що місія церкви є ступати слідами Й Господа Ісуса Христа, приобразуватися на подобі Його, девати слідство в імені і плані Єгови Бога, і остаточно бути прославлені з Ісусом Христом в Його царстві небеснім; що Христос, голова і тіло, становить „наслідок Авраама“, котре буде благословити всі племена землі.

ЩО СБІТ ВІКЕ СМІНЧИЄСЯ, що Господь Ісус повернує в є тепер присутній; що Єгова посадив Ісуса Христа на своїм престолі і велить усім народам слухати Його.

ЩО НАДІЯ всіх людей лежить в тім, що Христос у своїм царстві прикличе людей до совершенного стану; і що підчас царювання Христа кожний чоловік буде мати нагоду стати на пробу а життя, і ті, що будуть послужні, отримають вічне життя і шастя.

ВИДАВЦІ:

Wartowa Bashta

WATCH TOWER BIBLE AND TRACT SOCIETY
117 ADAMS STREET ... BROOKLYN, N. Y. U. S. A.

Заряд:

П. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург

Президент
Секретар і скарбник

Редаційний комітет:

П. Ф. Рутерфорд
В. Е. Ван Амбург, П. Генрі, Р. Г. Барбер, Е. П. Коварт.
Бюра в інших краях:

Foreign Offices: *British*: 34 Claven Terrace, London, W. 2, England; *Canada*: 40 Bloor Avenue, Toronto, Ontario; *Australia*: 445 Collins St., Melbourne, Australia; *South Africa*: 6 Leffie St., Cape Town, South Africa. Please address the Society in every case.

Предплата на Бартону Барту річно вносить в Злучених Державах 1.00, в Канаді і інших краях, 1.50; в Великій Британії, Австралії і в Південній Африці, 7 ш. Предплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес-ордер або банковий переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці і Австралії Предплату треба вислати лише до відділу того краю.

Сей журнал виходить на кількох мовах.

Для бізнес, що неможуть заплатити за сей журнал, а бажають його читати, вислаємо даром, если о се попросят.

Уваг для предплатників! В нас є такий звичай, що не вислаємо спеціального повідомлення, що отримали належитість, ані не повідомляємо, що предплата скінчилась, а тільки зазначаємо се побір адреси один місяць наперед.

Entered as Second Class Mail Matter at Brooklyn, N. Y. Postoffice. Act of March 3, 1879.

Пресмо всіх зборів щоб подати число учасників як найкорше Господньої вечери, до Укр. відділу в Брукліні.

ПОВІДОМЛЕННЯ

Товариство Дослідників Біблії улажує місцеву три днєву конвенцію у Ванав, Саскетчеван на днях 12, 13 і 14 липня, 1929.

Прогнесьте шозро всіх братів як і прихильників прибути на сю Господню учту.

По дальші інформації пишть до секретара:
George Lupul, Wakaw, Sask.

ПОВІДОМЛЕННЯ:

Отеня повідомляємо братів в Канаді, що у Вінніпегу відбується Українсько-Польська три днєвна конвенція, 29, 30-го червня, і 1-го липня 1929.

Всіх братів сердечно прогнесьте прибути на сю Господню учту. По дальші інформації пишть до:

Mr. Geo. Cosak,
369 Waterloo St.,
Winnipeg, Man.

ПРОГРАМА ЧЕРЕЗ РАДІО

Бажаємо дати довідома віжностю викладів через Радіо, котрі відбуваються регулярно в означеним часі, що друга неділя в місяци по першій, від 1-шої до 2-гої години по полудні, на стандарт час. Тепер припадає на 10-го марта і на 14-го швітня, і т.д. Всі поблизкі збори мають нагоду користатися з привілії через настання своє радіо, зі станції як слідуює:

W-O-R-D Chicago (Batavia), Ill. E/c 1480, meters 202.0,
watts 5000.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

Рік I.

Цвітня 1, 1929

Вірний і Правдивий Свідок

«Слухайте всі народи, уважай, земле й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідок проти вас, Господь святого храму свого.» — Михея 1:2.

ЄГОВА заявив, що Він буде свідком проти всіх чинителів беззаконня. Сим свідочством Він докаже раз на всегда хто є вірний і правдивий. Отож коли в якійсь справі треба свідка, то се значить що там є певне питання до рішення або спір. Тоді такий спір або питання мусить рішити той, що має силу і власть. Коли ж таке питання рішиться найвисшою властю, тоді всі вороги мусять заперти свої уста. Всі, що були посторонні винуватих, мусять потерпіти вічну кару, а ті що стояли по правдивій стороні, будуть жити вічно.

В сій хвилі є велике питання до рішення, а іменно: Чи Єгова є правдивий і живий Бог, чи хтось инший є всевишнім? Сатана, диявол ставить незважаюче оскарження проти Єгови. (Псалма 69:9) Єгова стає в обороні свого імя, підчас коли гордий і зловиний сатана вносить фальшиві обжаловання. І справді вічне добро всіх розумних сотворінь лежить в заключенню того нарушеного питання. Кожде сотворіння в небі, і в своїм часі, кождий чоловік на землі мусить стати по одній або другій стороні. За для добра своїх сотворінь Бог не ігнорує сим питанням а приведе його до остаточного заключення. Коли Його свідочство буде дане з Його святого храму, тоді голос громовиці загуде, і задрожить земля і всі уряди на ній розтопляться перед ним.

Вдійности то питання ніколи не повинно було бути порушене: бо ніколи не було дійсної причини сумніватися щодо божественности і найвисшности Єгови. Його діла є найбільшим свідочством, що Він є Всевишній. Бог виразно заявив, що Його розумні сотворіння не мають причини заперечувати Його, і для того кождий мусить відповісти за себе. „Тому то, що є знане про Бога, є явно в них; Бог бо явив їм. Бо невидимі річі від сотворіння світа можна ясно бачити, через ті річі, що є зроблені, навіть його віковична сила і Божество,

щоб їм бути без оправдання.” (Римлян 1:19,20. Попр. Версія.) Для того Єгова все мав когось, що був Його свідком на землі. Писання вказують, що прийде час, коли Він поведить своїм вірним свідкам давати велике свідочство народам а тоді Він заключить їх роботу своїм власним свідочством, щоби всі пізнали, що Він є Бог.

Перший закид проти Єгови був зроблений в Едені. Розуміється той закид був фальшивий. Люцифер, колись святий херувим, оскаржив Бога Єгову перед Евою, що ніби Бог сказав неправду. Він також закинув Богові, що Він не зможе виконати суду за порушення Його закону. Сим Люцифер заперечив найвисшність Єгови. Ева із своєї причини була спонукана заключити, що Єгова не є Всевишнім. Отже Люцифер стався першим фальшивим свідком. Хотяй він не міг доказати свого закиду, то однак Ева повірила в його свідчення. Чинячи се, Ева спротивилася Божому закону, котрий був пізнійше виголошений. „По слову двох свідків або послову трьох буде доказана справа.” (5 Мойсея 19:15) Отже Люцифер будучи першим фальшивим свідком, для того стався отцем брехунів і душоубців, так як про нього сказав Ісус. — Іоана 8:44.

Тут треба зазначити ще одно Боже право відносно фальшивого свідчення а іменно: „Гидота в Господа уста, що лож сплітають.” (Приповість 12:22) Бог ненавидить брихуна і душоубця і обидвох їх зачисляє до одної класи. (Приповісті 6:16-19) Але, щоби Його вибрації нарід знав Його волю, що Він не навидить лож і неправду, тому Єгова дав сей закон: „Не свідкувати меш льживо на близького твого. Не розносити меш пустої чутки; не покладати меш руки своєї з беззаконниками, щоб свідкувати насильство.” — 2 Мойсея 20:16,23:1.

Єгова також установив закон що та особа, котра свідчить фальшиво проти другої, тоді

брехун свідок має бути покараний такою карою, якою мав бути покараний той проти якого він свідчив. Инакше сказати, если чоловік свідомо і фальшиво присягає, що сусід вкрав вола, тоді той фальшивий свідок має бути покараний такою карою, яка приписана за крадіжання вола. (5 Мойсея 19:16-20) Хоть і брехливий язик може бути успішний на час, то однак Божий закон зазначає, що добровільний брехун буде знищений. (Приповісти 12:19; 20:28) Отже в Божім Законі є виразно зазначено, що всі добровільні ложники с.т., сатана і його брехлива система, в Божім властивім часі будуть знищені. Тепер Єгова відкриває сатану і його брехні через голошення правди на землі. Після Його закону, то свідки, що говорили правду, мали перші піднести свої руки на засуджених, і повбивати їх. Так само Божі правдиві свідки тепер голосять правду відносно Його замірів, щоб вигубити всіх добровільних брехунів. — 5 Мойсея 17:6,7.

Бог ніколи не змінюється і Його закон є незмінний. Його закон, чи то висказаний чи невисказаний є правилом поступовання для чоловіка. Єсі, що признають себе за дітей Божих, повинні добре завважити се божественне право діланья. А головні повинні пам'ятати се всі пльоткарі, обсудники, і чернителі. До Божих дітей Слово Боже так говорить: „Тим же, відкинувши лож, говорять правду кожен до ближнього свого; бо ми один одному члени.“ (Ефес. 4:25) Если хтось з дітей Божих займається обсудженем ближнього, то ми повинні оминати його і відмовитися розмовляти з ним, тому що се є проти закону Божого, і Бог не любить ся в сім. Той, що чернить брата свого, кладе знак на собі, що він є дитиною диявола без рижниці за кого він має себе.

Адам і Ева повірили зізнання архі-брехуна. І потомки Адама і Еви, котрі не мали віри в Бога, скоро попалися в диявольські ряди: Вірити значить знати правду і з любови бути послухним Богу і жити в гармонії тої правди. Се і вірні і правдиві, що подобаються Богу. Перед потопом було всього лише три мужі, що були вірні Богу, а іменно: Авель, Енох і Ной. Всі інші діти Адама і Еви були під впливом диявола. Сі три вірні мужі не соромилися свідкувати про Бога навіть серед великої опозиції. Бог нагорбдив вірність сих людей через своє власне свідковання, і зазначив у своїм Слові, що вони догодили Йому своєю вірою. „Вірою приніс Авель луччу жертву Богу ніж Каїн, через котру свідчено (його), що він праведний як свідкував про дари його Бог; нею він, і вмерши, ще говорить. Вірою Енох перенесен, щоб не бачити смерті, і не знайдено його бо переніс його Бог: перед перенесенем бо його свід-

чено, що угодив Богу. Без віри ж не можіть угодити, вірувати мусить бо, хто приходить до Бога, що Він єсть, і хто Його шукає, тих нагороджує.“ — Жидів 11:4-6.

“Великий потоп, у котрім згнули всі грішники, був обявленем безграничної сили Божої і Його цілковитої побіди над ворогом. Тодішні люди добровільно не хотіли знати, що Бог є їх Сотворитель і Добродій. Через довгий час Ной був проповідником праведности, і через нього вони могли пізнати правду. Очевидна ціль, задля котрої Бог давав свідцтво людям через Ноя, була та, щоби вони не могли сказати, що Бог не повідомив їх о Його замірі знищити їх. Се знов потверджує право про котре згадується много разів, що Бог, нічого не робить потайно відносно чоловіка.

“По потопі рід людський зачав розмножуватися від Ноя і його трох синів. Безсумніву, що сі наочні свідки потопа розказали своїм дітям о великім потопі і задля чого Бог знищив світ. Праведний Ной і його сини розказували людям, як диявол зіпсував рід людський, і що справедливий і предвічний Бог знищив їх задля сього. Знаючи, що Єгова є життядавець і що диявол є великий ворог Божий, і що люди були знищені задля сього що пішли слідами диявола, діти Ноя і діти синів Нойових не мали причини не знати Єгови, як їх Бога і Господа. Зараз по потопі сатана зачав наново обчернювати Єгову. Всі, що не любили Бога, пішли за впливом сатани. Вони добровільно сталися темними і через се зачали вірити в забобони так, що в скорім часі зло знова упановало світ і більшість людей забували про Бога.

“Писання ясно учить, що Бог все старався мати своїх свідків на землі. У назначенім часі Він вислав “тьму” свідків, щоб сі свідкували про Його імя. Сі вірні свідки Бог виставив як взір для нового сотворіння. (Жидів 12:1,2) Життя сих людей було свідцтвом доброти Божої не лише людям, але й ангелам в небі. Так тепер і церква є „видовищем світові, і ангелам і людям.“ — 1 Коринтян 4:9.

“Між тими людьми, що становили ту „тьму свідків” Божих, був Ной, Авраам, Ісаак і Яків. За часів великого балвохвальства, вони були неначе світильниками для Божого імя. З їх потомків Бог вивів нарід, котрий мав бути Його свідком на землі. Його діланья з сим народом пояснює Його записаний принцип а іменно: „Щасливі народи, що зовуть Господа Бога своїм — народ, що вибрав собі його за власність!“ Псалма 33:12) Сусідські поганські народи мали повну нагоду приглядатися, як Бог благословив свій вибраний нарід, так довго як довго вони були вірні Йому. Много разів Бог

давав безперечні докази що Він один є лише справедливий Бог. Він дав їм нагоду давати свідчення о Ним, і через їх поступовання вони були свідком Йому для навколишніх народів. Сим, що Він визволяв їх часто з неволі і терпіння, Він оъявляв своєму народові свою божественність і всемогучу силу. Сим Він учив їх, що вони є Його вибраний народ і Його свідками.

¹²Се, що Єгова зробив для Ізраїля, сього Він не зробив для свого власного добра. Він дав їм нагоду показати їхню вірність. Їм було приказано розказувати благословенства від Нього. (5 Мойсея 6:17,20) „Свідчення твої як спадщину вічну взяв я, вони бо радість серця мого.” (Псалма 119:111) Сьому народові були звірені слова Божі. (Римлян 3:2) Бог отворив Ізраїльтянам дорогу і осадив їх в краю медом молоком текучим. Він зсилав інші матеріальні і духові благословенства їм, котрі мали помагати їм бути вірними свідками Єгови. (5 Мойсея 8:7-14) Жадний інший бог не дав їм помочи ані потіхи, і ніякий інший бог не може приписати собі, що він зробив яку будь ласку їм. Для того Єгова говорить до них: „А мої свідки, — говорить Господь — ви й слуги мій, що я Його вибрав, щоб ви знали й вірили мені та й зрозуміли, що се—я передо мною не було Бога, та й онісія не буде. Я, я—Господь, та й нема спасителя крім мене. Я пропрік та й спас, так як заповів; а иншого не було в вас, проте ви свідки у мене, що я—Бог, говорить Господь.” — Ісаї 43:10-12.

¹³Ізраїльтяни не оцінили того добродійства, що Бог зробив для них, ані того привилею, що Він їм дав. І се що сталося з ними є записано на науку духового Ізраїля, котрі знаходяться на землі в теперішнім часі. Отже „хто думає стояти нехай глядить, щоб не впав.” (1 Коринтян 10:11,12) Если се було важним для тілесного Ізраїля бути вірним і правдивим свідком для Єгови, то тим більше се є важним тепер для духового Ізраїля бути вірним і правдивим свідком для імя Його.

¹⁴З бігом часу видіння і розуміння Ізраїльського народу стало неясне, і ціль задля котрої вони були покликані зникла. Стративши видіння вони впустилися на манівці і впали. „Як нікому (Божу) обявляти правду, йде народ в розтеч; Шасливий лиш той, хто додержує закону.” (Приповість 29:18) Ізраїльтяни навіть не приложили свого найліпшого старання тримати закон. Їх самолюбство провадило їх дорогою беззаконня. Вони шукали свого власного задоволення і слави, радше чим сповняти свої обовязки і сим величати імя Єгови і шукати Його признання. Поступовання Ізраїльтян приображувало як раз то, що сталося із ними,

що згодилися йти слідами Ісуса а не були вірними своєї угоді. Як було з Ізраїльським народом, так і можна сказати про кожного посвяченого Християнина, що скоро він тратить віддіння Божої цілі, так сейчас він відпадає і пропадає.

¹⁵Сатана вивів своїх представителів між Ізраїльським народом котрі ширили фальшиві науки, а то в тій цілі, щоби засміпити людей і відвернути їх від правдивого Бога. Є написано, що подібні обставини будуть існувати між духовим Ізраїлем. (2 Петра 2:1) Ізраїльтяни дістали повну пересторогу проти такого ділання ворога. Їм було приказано вбивати фальшивих пророків, котрі представляли диявола. (5 Мойсея 13:1-5) Але Ізраїльтяни не сповнили Божих приказів, для того фальшиві пророки дальши ширили диявольські брехні. Сими фальшивими пророками були жиди і тому вони не могли оправдати себе, що вони не знали Божого права. Се значить, що вони добровільно віддали себе на службу сатани. Вони любили пошану від людей і для того самолюбство спонукало їх. Вони були гіпокритами, тому що вони вдавали що говорять в імя Єгови, а в дійсности були сіткою диявола до ловлення братів, щоби сим перешкодити їм бути вірними Богу. — Осії 9:8.

¹⁶Єгова ясно свідкував їм через своїх пророків, але вони не слухали їх. (Єремії 29:23) Звідси походить принцип або, правило що хто хоче бути вірним Богу, той мусить бути вірним і правдивим свідком Його. Ізраїль не міг оправдати себе не свідомістю, бо Єгова скликавав їх і поучува їх про зло, яке спаде на них, яко кара за їх непослушенство до їх обовязків. На се вони відповіли: „Ми будемо служити Господу.” Господь через Йозуя заповів народові свому що вони були свідками Його. „Рече тоді Йозуя до людей: Ви свідки за себе самих, що вибрали службу Господеві? І мовляли вони: так ми свідками.” Кн. Ісуса Навина 24:22) Є много одиниць, що посвятилися Господеві і згодилися чинити Його волю. Тому нема дійсної причини задля котрої вони мали би позитати в незнанню Його волі; і для того вони є свідками проти себе самих.

¹⁷Ізраїльтяни своїм поступованням нанесли зневагу на імя Єгови. Щоби їх привести назад до гармонії з їх угодою, Господь докорив їм за для їх власного добра. Колиж Ізраїльтяни відмовились бути послухними Йому, тоді Він уживав поганських народів яко свій знаряд, щоб карати їх. Задля сього то поганські народи часто хвалилися і хулили імя Єгови, бо вони побіджували Його нарід. Те саме стається із многими, що визнають імя Ісуса Христа яко їх Відкупителя і Єгову за їх Бога. Многі з них

понехали свою умову з Богом, і тому були осуджені взагалі миро-люблячим народом; і наслідки цього є, що мільйони людей відвернулися від Бога і сим нанесли з невагу на Його ім'я.

¹⁹Спевністю, що Бог хоче, що би Його посвячений нарід користав з лекції і досвідчень Ізраїльського народу по тілу, і також сподіється, що вони навчуться лекції з досвідчень духового Ізраїля. Отже бачучи, що Ізраїль був цілковито побіджений через се, що не хотів бути вірним свідком для імя Божого, ми можемо тепер певно знати, що те саме ж станеться з тими, що зробили угоду через жертву, если вони не будуть вірними свідками для імя Єгови. Воля Божа є Його закон. Його воля є показана в тім, як Він ділає з своїм народом. Звідси вийшов закон, що хто обітує бути свідком Єгови, той не може понехати своєї угоди і оминати кару. Він або мусить бути свідком для правдивого Бога, або злучитися з лихим, чи то посередно чи безпосередно. Ісус зробив натиск на се правило коли сказав: „Хто не змною, той проти мене; і хто не збирає зо мною, той розсипає.” — Маттея 12:30.

Правдивий і вірний

²⁰Останній з пророків висланий Єговою бути свідком для імя Його був Йоан Хреститель. Він був висланий яко предтеча сповістити о Божім найбільшим свідку між людьми, Ісусі Сині Божім. „Був чоловік посланий від Бога, імя йому Йоан. Сей прийшов на свідкування, щоб свідкувати про світло, щоб усі вірували через него. Не був він світлом, а щоб свідкувати про світло.” — Йоана 1:6-8. Йоан яко Божий свідок, свідкував відносно Ісуса, про найбільшого свідка який коли був Богом посланий.

²¹Ісус був вірним представителем свого Отця. Він був висланий в світ давати свідоцтво про Отця і свідкувати о правді. „Рече тоді йому Пилат: Так ти цар? Відказав Ісус: Ти кажеш, що цар я. Я на се родивсь і на се прийшов у світ, щоб свідкувати правді. Кожен, хто від правди, слухає мого голосу.” (Йоана 18:37) По над усяку иншу правду Він голосив, що Єгова є лише один і правдивий Бог, Автор і Творець всякого творива. Він оголосив себе посланцем Єгови, свого Життя-давця. (Йоана 5:23) Він був вірний і правдивий свому Отцю. Він віддавав всяку пошану Богу Єгови а самий для себе не бажав нічого. (Йоана 5:30; 8:29) Чи се було серед Його учеників чи перед фарисеями або між поганями, Він все свідкував про славу і силу царства Отця свого. Коли Він стояв перед гордим римським імператором, про нього так написано: „Ісус Христос ... свідку-

вав при Понтийському Пилаті добре визнання.” — 1 Тимотея 6:13.

²²Протягом три і пів років Ісус цілковито посвятив свій час, щоби свідкувати про імя і плян Бога Єгови для спасення чоловіка. Коли робота Його свідчення на землі скінчилась, тоді Він умер як найбільший мученик Божий. А що Він своїм служенням угодив Богу Єгови, то про се є доказано фактом, що Бог воскресив Його зі смерті і дав Йому імя понад усякі імена і приказав всякому твориві поклонятися Йому. (Діян. Ап. 10:38-40; Фил. 2:9-11) Усякого часу Він старанно представляв Бога Єгову. Він був всегда вірним свідком Слова Божого і все величав імя Отця свого. Отже Він є. „Аминь, Свідок вірний і правдивий.” — Одкриття 3:14; 2 Коринтян 1:20.

²³Бог Єгова зробив Ісуса Головою і найважливішим в духовім Ізраїлі. Всі, що є членами нового сотворіння мусять бути вірними Богу і мусять йти слідами Його. Його поступовання було одиноким і правдивим взірцем. „На се бо ви покликані, бо і Христос страждав за вас, оставляючи вам приклад, щоб ви йшли слідом за Його стопами.” (1 Петра 2:21) Писання доказує, що хто хоче отримати остаточне признание від Бога Єгови і стати учасником Його царства, той мусить йти тою самою дорогою, якою йшов Ісус. Від цього не можна ухилитися ані зрозуміти двозначно. Даючи Йому імя „Вірний і Правдивий свідок”, Бог показав сим що всі, кого Він оправдає, той мусить бути свідком для Його імя. Декотрі одиниці, що називають себе послідувателами Ісуса Христа, остро критикують Вартову Башту за се, що вона робить натиск на важність служби Господньої. Най отже, се буде зрозумілим раз на всегда, що Вартова Башта не шукає похвали від людей або від диявола. Вона старається угодити лише Єгови. Вона не може сповнити вірно свої місії, хіба буде робити натиск на конечність і важність свідкування для імя Бога Єгови у сім відповіднім часі. Всякий инший напрям був би доказом невірності.

Його Апостоли

²⁴Апостол є той, хто є висланий виконувати припоручену йому справу висшою властю. Сі вірні мужі, що були з Ісусом, були вислані Ним у світ. Чи Ісус казав їм йти виробляти собі прикрасний характер, щоби приготувити себе до неба у своїм часі? Если так, тоді всі Його послідувателі повинні йти і чинити се. Еслиж ні, тоді Його послідувателі повинні прийняти інструкції дані ним для Його вірних учеників після котрих вони повинні поводитися. Ісус так сказав до своїх учеників: „Я світло світу.” Перед своїм вознесенням Він заявив, що

Отець велить, щоб то світло не загасло. Сі люди, себто Його ученики ходили з ним, їли з ним і сиділи в ногах Його і вчилися від Нього. Задля якої ж тоді ціли Він мав вчити їх через три і пів роки? Спевністю тому, щоби вони зрозуміли для якої ціли вони були вибрані і що вони мають робити. Перед своєю смертю Ісус сказав до них: „І ви свідкувати мене, бо від почину ви зомною.” (Йоана 15:27) Єслиби вироблення характеру було головною річю, то спевністю, що Він був би сказав щось про се. Останні Його слова перед Його вознесенем на небо були такі: „А прийміте силу, як зійде святий дух на вас; і будете мені свідками в Єрусалимі й у всій Юдеї і Самарії, і до краю землі.” — Діян. Ап. 1:8.

“Як жеж тоді вірні апостоли розуміли слова Господні? Зараз по вознесеню один з них сказав: „Треба нам вибрати одного, щоб був свідком з нами.” Той нововибраний мав взяти місце невірною Юди. (Діян. Ап. 1:22) Сі вірні були наочними свідками терпіння і слави Христової, щоби вони могли ліпше зрозуміти своє післаництво. (1 Петра 5:1; 2 Петра 1:16) По сім, як уже зійшов святий дух на них, вони зачали отверто і відважно давати свідоктво. Опісля Бог вислав Петра до побожного Корнилія, поганина. Чи Петро говорив щобудь Корнильові, що робота послідувателя Христа є сидіти мріяти і приготувляти себе до неба? Нехай вірний апостол самий промовляє за себе: „Сього воскресив Бог третього дня, і дав Йому статися явиши не всьому народові, а свідкам наперед вибраним від Бога,— нам, що їли й пили з Ним по воскресенню Його з мертвих. І повелів нам проповідувати народові і свідкувати, що Він призначений від Бога суддею живим і мертвим.” — Діян. Ап. 10:40-42.

“Ніхто з посвячених не потребує бути не-свідомим задля якої ціли він був покликаний Богом. Бог все давав і буде дальше давати нагоду пізнати волю Його. На примір, Савло з Тарсис був ревним гонителем послідувателів Христа. Бог допустив на нього вогневі досвідчення, а опісля показав йому причину сього, і написано так: „Бог отців наших вибрав тебе розуміти волю Його, й видіти Праведника, і чути голос із уст Його. Бо будеш свідком Йому перед усіма людьми у тому що ти бачив і чув. А тепер чого гаєшся? Иди і роби то, до чого тебе покликано.

“Коли всі факта будуть знані, то спевністю, що знайдеться не перервана лінія свідків для імя Єгови від Христа аж до сього часу. Через Христа Бог zorganizував свою церкву на землі; а сатана знову zorganizував гіпокритичне і зводниче товариство, котре він називає „Християньська релігія.” Ся релігія взяла імя Христа на

себе, щоби сим ошукувати людей і відвертати їх від правдивого Бога. Множество чесних людей були захоплені дияволом і були спонукані вірити і розуміти, що їх загальна місія на землі є виробляти собі характер, і через се приготувляти себе до неба в тій ціли, щоби допомогти володіти світом. Вони були запроваджені у Християньську систему через фальшивих учителів. Сі системи практикують релігійні церемонії, удягаються в дивовижні клериканські одежи, і поверховно вдають за добожних. Навіть в теперішнім часі многі, що визнають себе за Християнів, думають, що се є дуже важною точкою для спасення як чоловік вигадкає поверховно. Вони упевнилися, що їх поклонання є приготувляти себе до неба і бути співнаслідником з Христом. Говорити в їх присутности про службу Господню неможна, бо се їх ображує. Вони думають, що вони виконують службу Богу коли вони чернять і злословлять тих, що є заняті в свідоктві про імя Єгови. Вони не бачуть більше ціли задля котрої Бог покликав їх із темряви у своє дивне світло. — 1 Петра 2:9,10.

“Диявол був постарався о фальшивих свідків проти Ісуса. (Маттея 26:59,60) Його ученики можуть сподіватися рівнож такого трактовання, тому що слуга не є лучший від пана. (Йоана 15:20) В иншій місці св. Письмо перестерігає послідувателів Ісуса Христа, що фальшиві свідки вийдуть з між тих, що називають себе братами. Давид не був совершенним чоловіком, але однак був вірним свідком для імени Єгови. Давид також представляв Христа, і членів Його тіла. Яко Божий пророк він писав відносно нового створіння так: „Проти мене встали брехливі свідки і той, що злобою на мене дише.” (Псальма 27:12) „Встають несправедливі свідки, допитують в мене про що я не знаю.” — Псальма 35:11.

“Можна сподіватися що в останні дні повстануть фальшиві свідки і будуть обвиняти тих, що стараються свідкувати проти імя Єгови. І хотяй такі фальшиві свідки повбивають вірних слуг Господніх, то однак свідоктво буде даватися дальше. (Псальма 119:95) Коли ж хто зробить такий жорстокий закид або обчернений не звертає уваги на се, тоді инші брати стають дуже заклопотані і запитують чи сі закиди є правдиві. Правдива дитина Божа повинна принаймі так довго вірити, що той брат невинний, поки не докажеться йому вини на переслуханню справи і то на підставі уміркованих доказів. Але чи ми, щоби нам поборювати инших противників, маємо заперестати виконувати поручене нам діло Господом? Чи Ісус ходив по судах і оборонював свое добре імя і ре-

путання? Про Нього написано, що Він не шукав слави від людей, що значить, що Він не дбав як про Нього люди думали. Чи апостоли старалися оборонювати їхнє добре ім'я і репутацію між людьми? Если ж ані Ісус ані апостоли не робили цього, то чому дитина Божа має бути відтягнена дияволом у якийсь спір і через се занедбувати припоручену йому службу Господом? Чи не тишивбися сим диявол? Сим способом диявол відтягнувби слуг Божих від виконання волі Божої.

²⁰Пам'ятаймо, що слуга Господень не є відвічальний перед чоловіком а є відвічальний перед Господом. „Ти хто єси, що судиш чужого слугу? своєю панові стоїть він, або падає. Устоїть же, бо здоліє Бог поставити його.” (Римлян 14:4) Если хтось бачить брата, що він служить Господу і отримує Господнє благословенство, тоді нехай пам'ятає, що се не є його справа судити того брата. Християнин добре знає, бо Господь так сказав, що хто є вірний Богу той буде тарчем стріл диявольських. Сей факт, що Християнин дальше служить Богу і отримує Божу ласку є найбільшим доказом, що закиди проти нього є фальшиві і є обдумані проти нього противником. Про се написано: „Хто буде виновати вибраних Божих? Бог же той, що оправдує!” Римлян 8:33.

²¹Сі слова „оправдує” не відносяться до оправдання, котре особа отримує при своїм посвяченню. Се слово відноситься до нового сотворіння і значить признання. Один Бог що оправдує або признає своїх слуг, і ніхто инший не має права цього чинити. Він оправдує тих, що йому служать, без ріжниць як чоловік думає про них. Тому нехай ніхто з правдивих дітей Божих не тривожиться тим, бо Бог буде судити після Його совершенного суду. Нема нігде в писанню згадано, що Бог наставив кого небудь з людей бути духовим поліціантом над його братами. Се правда, що Він установив правило, що певна образа проти Його церкви може бути полагоджена церквою, але Він не уповажнив церкві карати когось.

Вершок

²²Бог Єгова терпів довгий час своїм ворогам. Він дозволив сатані і його зрядові богохулити Його святе ім'я і приносити зневагу на Нього. Вони відреклися Бога Єгови і обчєрнили Його добре ім'я і репутацію. Але приходить час, що ся справа буде раз навсєгда полагоджена. У тім часі всі фальшиві обвинувателі і брехуни замовкнуть. Самий Єгова полагодить спір по правді. Диявол і всі його агенти будуть осуджені і всі кливетники і брехуни будуть осоромлені.

²³Та прийшов час, що Єгова виповів війну ворогові і його агентам. Він вимагає від них свідочства і доказів їх занятої позиції або признатися до вини. В тім самім часі Він каже до своїх вірних і правдивих слуг: „Ви свідки у мене, що я Бог.” Отже з відси бачимо, що в сім великім переломі Бог має кількох явних і непохитних одиниць, що стоять по Його стороні і дають свідчення про Його ім'я.

²⁴Через діяльність своїх вірних свідків, Бог тепер відкриває місця сховку лжи і виводить їх на верх, що б всі бачили. (Ісаї 28:17) О сей сховок лжи або брехні постарався диявол. Він навіть засліпив очи декотрим посвяченим, так, що вони не бачуть, що диявол має організацію, і тому противляться коли вірні говорять проти диявольської організації. Але сі, що просвічені Божим світлом і ходять в тім світлі, що блискає з храму, такі бачуть вельми велику і могучу диявольську організацію. Вони бачуть, що ся зла організація так сильно тримає людей у своїх руках, що вони ніколи не годні виплутатися з неї і жадна сила людська не визволить їх. Щоби останок голосив правду і через многі століття то се ще не знищить диявольської організації ані не звяже лихого. Що ж тоді останок повинен робити?

²⁵Яко вірні свідки для Бога Єгови вони повинні відкривати брехні лихого і звертати увагу людей на велике свідочтво яке Бог не задовго обявить. Останки бачуть, що вони є безсильні повалити лихого. Вони бачуть, що се не є їх робота. Вони знають, що вони мусять бути вірними і правдивими свідками для Бога Єгови, тому ми прийшли до кінця шістьдесять століть і прийшов найвисший час давати свідочтво. Вони чують і розуміють слова Єгови, котрий говорить до них: „Оце ж ждїть мене, говорить Господь, до того дня, як устану, щоб пустошити; бо я постановив, позбирати народи, покликати царства, щоб на них досаду мою зігнати, страсти на них жар гніву моего; від огню бо ревності моеї погине вся земля.” — Софонії 3:8.

²⁶Незадовго свідчення вірного останка скінчїться, і тоді настане великий день горя якого світ ніколи перед тим ще не бачив. Меттея 24:14,21,22) Тепер Єгова говорить до свого народу через вірного свідка так: „Слухайте всі народи, вважай землю, й уся її повня! Нехай буде Господь Бог свідком проти вас, Господь із святого храму свого.” (Михея 1:2) Бог повідомив тепер о своїм замірі, що всі володарі, і народи мусять бути повідомлені о Його заміреній ціли. Якої ж методи Він уживає до цього? Він уживає до цього найбільше книжок і иншої літератури. Сим чинном Він дає свідочтво людям у так званих Християнських

краях. В декотрих місцях Він уживає радіо через котре Він звертає увагу людей. Тоді Він висилає своїх вірних слуг від дому до дому голосити євангелію, сю новину людям і що визволення їх близько. Кождий член храму має привилей розносити написану вість людям і сим самим свідкувати правді, що Єгова є один правдивий Бог. А тому що вони є в тілі Христа і встані храму для того вони є частию Христа. До Христа Єгова говорить так: „Се я дав його свідком народам, проводирем і наставником народам.” — Ісаї 55:4.

“Се значить, що кождий член тіла є наставленим свідком для людей. Ніхто з помазанців тепер не може бути вірним, хиба що він буде свідкувати о скільки Бог дасть йому нагоди. Сей привилей свідкування Він дав в руки помазанців. Се є чудовий привилей на котрий не можна зробити завеликого натиску. Вартова Башта не була б вірна своїй місії, если би вона постійно не звертала уваги на сей великий і чудовий привилей.

“Сатана добував памятники своїм слугам за якісь то хоробрі діла доконані ними. Але сі памятники скоро позникають раз на всегда, а Господні праведні свідки будуть вовіки. (Псалма 119:144,152) Бути свідком тепер є найбільше чудовий привилей зі всіх інших, і щасливий той, хто має участь в тій роботі. Вірні свідки будуть признані і прийняті Єговою. Його Слово ясно показує, що ніхто инший не буде признаний і отриманий через Нього. Сі вірні і правдиві будуть віковичними свідками стояти яко памятниками в Його храмі.

“Один з пророків каже, що самий Єгова виступить, щоби дати остаточне свідство, через що Він очистить своє ім'я раз на все. Самий Він буде головним свідком. „Ось бо, Господь вийде з пробутку свого, зійде в низ і возьме під ноги високих на землі. Гори розтануться під ним і долини, як віск від вогню, стопніють, мов ті води, що ллються з гори. (Михея 1,3,4) Коли Його свідство буде дане, тоді всі творива пізнають, що Єгова є один і правдивий Бог, і що сатана і його агенти є брехунами. Перед Єговою всі грішники щезнуть. Тоді в очах всього творива люблячий і справедливий Єгова буде найбільше правдивим і вірним свідком. Він уже дав своєму возлюбленому Синові титул і становисько друге по собі. Сі, що будуть товаришами з Ісусом Христом в Його великій роботі і будуть сидіти з ним на Його престолі, мусять бути вірними і правдивими свідками для імя і величності Єгови. Всіх, що будуть вірно і правдиво нести свідство для імя Всевишнього, сих Він визволить.

“В коротці з сумувавши повисші наведені думки, можемо бачити, що від Едену аж до те-

пер диявол противився Єгови і обчернював Його святе ім'я, і спричинився, що множество інших сотворінь робили так само. Кождий чоловік, що був свідком для Єгови і старався виконувати свою роботу вірно, той все був зневажений такою самою зневагою, яка впала на Бога і Ісуса Христа. Ми бачимо, що від Авля аж до Ісана Хрестителя Бог висилав своїх пророків яко своїх свідків. Опісля Він післав свого возлюбленого Сина, котрий був найбільшим свідком Божим у світі. Ще пізніше Він висилав своїх вірних апостолів, що ходили з Ісусом і котрі свідкували про Боже ім'я і про Його плян спасення. Знов протягом цілого віку Він мав вірних послідователів Ісуса Христа, котрі свідкували про Боже святе ім'я. А тепер прилижилась велика переломова хвиля і Бог велить давати спеціальне свідство по всій землі через свої останки, що є членами храму. При самім кінці великий Бог Єгова самий буде найбільшим свідком і Він переконає всі свої сотворіння, що Він є великий Єгова Бог. Се Він зробить в не двозначний спосіб.

“Тепер християнин повинен бачити, що найбільший привилей який був коли даний сотворінню, то се статися свідком Єгови. Хто свідкує, нехай же не стримує його ніщо і не перешкаджає йому обчернення його ворогом або злобні закиди на його братів. Бог один є великий Суддя. Нехайже всі правдиві свідки царства і нехай ані на хвилину не подаються в зад перед ворогом. Лише вірним і правдивим свідкуванням останок докаже свою любов до Бога. „І закрие тебе покровом своїм, ти знайдеш притулок під крилами його; і тарчею буде правда його. — Псалма 91:4.

ПИТАННЯ

Яке питання є тепер до рішення задля котрого Єгова виступає до акції? Хто в ніс оскарження, і проти кого? Чіні інтереса є в тім питанню замішані? Хто мусить відповісти на сі оскарження? Хто полагодить се питання, і з якими наслідками? ¶ 1,2.

Покажи чи то оскарження повинно було бути нарушене. Опиши обставини серед яких перший закид був зроблений. Яке свідство вже було дане до тепер і через кого? Чому тепер треба давати спеціальне свідство? ¶ 3,4.

Наведи писання в доказ як Господь задивлявся на фальшиве свідчення. Який був Божий закон відносно фальшивих і правдивих свідків, як про се було показано в Ізраїлі. Який був прообраз в тім? Що станеться незадовго з фальшивими системами і всіма союзниками її? ¶ 5,6.

Як радить апостол Павло членам говорити один про другого? Як повинні ми відноситися до того, хто виступає то правило Господне? ¶ 7

Де був початок фальшивого свідчення? Опиши обставини які існували на землі під час потопу. Що значить віра і покажи її конечність. Більше одиниць оказало свою віру і вірність до Бога перед потопом. Се, що Бог повідомив о своїй цілі знищити потопом світ, а доказом котрого правила? ¶ 8,9.

Якою лекцією був потоп для пізнішого покоління? Чи довго люди пам'ятали лекцію яку вони навчилися через потоп? ¶ 10.

Хто були та "два свідки" про що згадує апостол до Жидів 12:1-2? Чому вони були свідками? Покажи, що Єгова ділання з Ізраїлем повинно бути лекцією як для Ізраїльтян так і для сусідніх поганських народів. Для якої цілі Він так ділав з ними? ¶ 11-13.

Опиши якою дорогою пішов Ізраїль і яка лекція в тім є для духового Ізраїля. ¶ 14-17.

Порівняй Ізраїля по тілу з Ізраїлем по духу (1) їх споріднення до Єгови, (2) до якої міри вони оцінювали се споріднення, (3) Який вплив вони рефли своїм наступованим на других, (4) які наслідки вийшли з того, що вони занебували їх угоду. Яку лекцію повинні винести сі, що хочуть бути вірними Йому? ¶ 18,19.

Хто був Йоан Хреститель, і яка була його місія? ¶ 20.

Яку місію Ісус мав виконати на землі? Про що Він говорив і свідкував? Як його місія закінчилася і для якої великої цілі? Докажи, що Ісус угодив своєму Отцю під час своєї місії на землі. ¶ 21,22.

Покажи яке має значіння вступати в свідки Ісуса. ¶ 23.

Що значить апостел? Для якої цілі Ісус навчав своїх учеників? Що Він припоручив їм робити? В чім

лежала їх сила виконувати се? Як ученики розуміли свою службу? ¶ 24,25.

Поясни яку головну правду Бог пояснив? Що Він зробив з Савлом з Тарсе? ¶ 26.

Чим і для якої цілі була zorganizована правдива церква? Чим, як, і до якої міри були відвернені умн навіть щирих одиниць від правдивого значіння високого покалання? ¶ 27.

Яку лекцію сучасні Божі діти повинні навчитися з Ісусових досвідчень з фальшивими свідками? І також з дияволом? ¶ 28,29.

Поясни і пристосуй Римлян 14:4. і 8:33. ¶ 30,31.

Поясни як Єгова довго терпів своїм ворогам? Який відмінний напрям вони мусять тепер взяти? Для якої цілі Єгова вживає своїх вірних свідків в теперішнім часі? Покажи, на підставі писаня, через кого буде збудене ливовське пановання і рід людський визволений? ¶ 32-35.

Наведи о які річі Господь постарався, щоб Його люди могли зрозуміти Його заміри і Його. Котра з методів надається найлучше для давання свідчення? Баючи, що Єгова постарався о знаряд і показав метсу як поступати, то що тоді значить вірність? ¶ 36-38.

Як се свідчення закінчиться і з якими наслідками? Як Єгова скаже своє признання своїх вірних свідків? ¶ 39.

Вкороті, покажи, що треба конечно свідкувати свідку; яка була місія рижних свідків; методи якими противились ворог; і як Єгова признає вірних. ¶ 40,41.

Писання та Ісус

Мабуть нема нігде інтереснішої події записаної, і більше поучаючого змісту, як се, що знаходимо в Новім Завіті, в Євангелії Луки, де описує нам про Ісусові перші одвідини до Назарету, Його родинного місточка, по сім як Він лишив його, щоб охреститися від Йоана. Описля як Ісус опустив се місточко, минуло пару місяців занім повернув назад, а як вернув було се як раз перед святами суботи і в тім то дні увійшов Він у синагогу. Жидівські проповідники побачивши Ісуса з зацікавленням як і очевидно зі своєї гречности дозволили Ісусові промовляти до людей.

Товариші і краєви знаючи Ісуса ще з дитинства, що Він був надзвичайним чоловіком і відрізнявся від них. Вони знали також як Він полишив свій дім і пішов, щоб служити комусь Богу і виконувати певне діло до котрого, як вони припустили, що Він самий себе назначив; а спіткавшись з ним в синагодзі вони думали, що Ісус пояснить їм чому Він чинить таї діла і хто Він є. Але був се дивний момент

коли Він перевертаючи книгу, навів слова всім їм добре знані з книги пророка Ісаї: „Дух Господень (спочив) на мені, бо Господь помазав мене на те, щоб принести благу вість убогим, післав мене сціляти сокрушених серцем; висити невольникам визвол наволю, а увязненим відчинення темниці! (Ісаї 61:1; Луки 4:18,19, 21) Почувши як Він вирік, що немовби пророк Ісаїя про Нього говорить, фарисеям се велими не сподобалось.

Ся пригода кидає своє світло на Ісуса і Його працю. Се також висвітчує і провадить нас до розв'язання много річей. В теперішних часах бачимо Християнство є з zorganizоване в релігії перед котрим стоїть певне питання: Іх науки нині знаходяться немов в кіп'ячім кітлі. Християнів накликається, щоб вони самі переконатися чи то, що вони навчені походять від Ісуса Христа чи від звичайних людей.

Між иншими річами конечно довідатись про Ісуса є: (1) що підчас Його місії „чоловік Ісус Христос" не був Богом котрий руководи-

вся не помільним запевненням. (2) Він не тільки що був чоловік котрий руководився доброю волею та шукав служити Богу як найліпше, але Він також опирався на свій власний розсудок. Ся пригода відкриває близку і правдиву звязь по між працею Ісуса а св. Писанням дане Богом (Єговою) через своїх слуг і пророків старого завіта. Кожний пильний читач Біблії знає, що евангеліє постійно говорить, що все, що Ісус чинив то сим Він сповняв писання. Ся справа є досить важна, бо если нинішнє модерне розуміння писання є добре, тоді Ісус робив не розумно, що вважав пильно на писання більше чим нинішні примудрі Християни, і котре то писання жиди заховували як святу річ.

Если Ісус сповняв те, що було на перед в пророцтвах записано, то питання заходить: Чи Ісус призначив себе щоби сповняти предсказані пророцтва? і яке властиве відношення в писаннях Старого Завіта до Нього, і Його праці?

Очевидно, що Біблія, як в Старім так і в Новім Завіті, була дана через натхнених людей яко провідник для слуг Божих. Се є доказане в Новому Завіті, де то майже на кождому місци знаходимо відношення до Старого Завіта, і що річи доказані Ісусом є сповненем того що було предсказано в Старім Завіті. Сі предсказання не були лише на те, щоби показати час, але були дані для слуг Божих, щоби вони зрозуміли, що усі предсказання сповняються. Слово є життя і в таким значіню воно останеться. Пророк Ісаїя говорить: „Засихає трава, вяне цвітка, слово же Боже пробуває повіки.” (Ісаїя 40:8) Апостол Петро наводить пророцтва Ісаїя, і говорить: Що слово проповідується через евангеліє — 1 Петра 1:25.

Если Ісус не був Богом, а докладно знав коли, як, і що мав чинити, хто ж тоді був провідником Йому в Його місії? Він відповідає за себе: „Не може Син нічого робити від себе, коли не бачить, що Отець те робить; що бо Той робить, те й Син так само робить.” (Йоана 5:19) Значіння повисших слів не можна розуміти, що немов би Він насліджував діла на землі, які Бог чинив на небі. Другими словами сказати, Ісус пильнував замірів свого Отця, як се було показано в Його ділах і був проваджений Словом Отця, так як Він сам се заявив. Се є досить зрозумілим, що Ісус поступав і говорив, яко слуга і посланник Єгови. Він ніколи не називав себе Богом; але говорив, що Він є близько і в тісній єдності з Богом, чого провадарі Ізраїльські не розуміли і тому мильно пояснювали собі.

Ізраїльські пророки предсказували, що прийде Спаситель, котрий визволить людей від усякого гнету, і котрий дасть їм світло і розумін-

ня; так, що вони не будуть вже більше ходити в непевності, але вони будуть знати Бога і ходити у світлі.

Ісус розпочав свою працю котра виглядала неначе продовженням праці Йоана Хрестителя такими словами: „Покайтесь наближилось бо царство небесне.” (Маттея 4:17) Опісля Він розпочав чинити чудеса, щоби звернути увагу на себе, що Він займає відзначне становище і спеціальну місію. А так знова звернув увагу яко доказ, що Він мав власть поступати бо поперевертав столи мініяльників у Жидівській святині. Коли Він очистив дім свого Отця з пустиння, то се не була театральна штука, але се Він учинив яко правдивий Син Отця свого. Сим Він дав до зрозуміння своїм ученикам, що хвалення в формі не є більше приемне Богу, і щоби відвернути мисли своїх учеників від святині і форми хвалення і щоби вони більше не думали що такими формами можна зблизитись до Бога.

Ісус завжди поступав так, щоби показати своїм ученикам що лише через Нього Бог готовий дати їм (1) визволення з гріху у котрім кождий чоловік знаходиться по природі, а (2) правдиве світло і вирозуміння відносно Ізраля і цілого світа, а особлившу нагороду для всіх тих, що йдуть за ним. Далше Ісус показав ученикам, що Він не лише прийшов виконати певну місію від Бога і оповісти істє котру, еслиби люди прийняли, спаслибє, але що Бог має особлившу нагороду для тих, що служать Йому. Таке заявлення значить, що кождий йдучи слідами Ісуса Христа стягне на себе терпіння, але хто служить Богу той отримає нагороду. Для ствердження праведности своєї місії Ісус оперався (1) на чудесах (2) на доказі, що те, що чинить, було сповнення святого писання — пророцтв.

Треба завважити що Ісус уважно вибрав собі уступ зі св. Письма на свої одвідини в Назареті. Коли Він висказав сі ласкаві слова Йоано слухачі не могли вийти з дивовання. Тоді Він сказав до них: „Сього дня сповнилось се писання у ваших ушах.” Він заявив, що Він є тим Божим посланником про котрого говорилось в пророцтві Ісаїя. Він сказав сі слова потіхи і вони отримали благословєнства з Його уст. Якїж були наслідки сього? Чи вони були вдячні? Чи вони гордились із їхнього родимця? Противно; вони стали наповнені невєдєвєстю проти Нього, і старалися вбити Його. Сі уста, що були наповнені радісною новиною, і котрі промовляли слова повні ласки, вони хотіли замкнути!

Ісус вийшов з місточка і можливо що вже ніколи не повертав до нього. Від того часу Ісус вже не ділав ані научав відмінно, але нау-

чав так як в Назареті. Про се ми довідуємось з Його слів, коли Він сказав. „Сьогодні се писання сповнилося у ваших ушах.“ Сим Він звернув увагу, що підчас свого служення Він сповнить се писання. Сей випадок був неначе типом або образом і Назарет стався представителем всіх людей до котрих Ісус прийшов проповідувати. Ось тут насувається питання: Чи Ісус робив сі чуда навмисне, щоби сповнити сі писання, або чи Він робив се тільки тоді як се приходило Йому під руки, і мимоволі писання сповнилося?

Здається, що не може бути сумніву що Ісус виконував свою роботу після обробленого пляну. Його життя і діла були так натуральні, що немов би Його робота не була під силою жадного закона. Але в Його одвіданях до Назарету, то мусило признати, що Він навмисне пішов там, щоби сповнити пророцтво Ісаї в присутности своїх краєнів. Безперечно, що Ісусовим провідником було Його повне знання писання, котре ріжними формами і різмаїтими способами предсказувало прихід месії. То знання провадило Його не до якогось slučajного випадку, але воно освічувало Його ум, через що Він стався отверджений на своїй дорозі.

Сей slučaj в Назареті показує, що Ісус і Старий Завіт є нероздільними. Если, як се кажуть провідники церковні, старий Завіт не є Слово Боже і не було пророцтвом, тоді і Ісус не сповнив пророцтва, і Він і Його ученики не знали що робили. Але вони вірували, що вони промовляли в імя Єгови, як про се Захарія сказав: „Тоді прийшло до мене Слово Господне сил глаголюче: ... (Захарії 7.4). Если писання не є Слово Боже тоді Ісус помилився, коли вірив, що писання говорило про Нього. Він сказав що закон, псалми і пророки всі промовляли про Нього, (Луки 24:44). Тоді також і ті котрі писали Новий Завіт були фальшивими свідками, коли вони звертали увагу людям що пророче писання сповнилося через Ісуса.

Се є дуже займаючим чому Ісус в Назареті навів лише часть слів пророка Ісаї. Чому ж Ісус не висказав усіх слів пророцтва Ісаї, і чому не сказав, що цілий уступ сповниться через Нього? Відповідь на се питання є: Ісус не міг сього сказати, тому що не все пророцтво сповнилося через Нього.

В пророцтві Ісаї є згадано про день гніву, а Ісус не голосив дня гніву проти Ізраїля. Прикінці своєї місії Ісус сказав своїм ученикам про час горя, котре прийде на Ізраїля і на весь світ, але самий Він був більше утішителем, а не проповідником горя, яке мало прийти на світ.

Позаяк слова пророків мусять сповнитися і

тому що Ісус Назорей сповнив лише часть того пророцтва, то з сього виходить, що сповнення мусить ще прийти в будуччині. Для того питаємо: Колиж друга часть пророцтва Ісаї сповниться? Відповідь на се питання є досить проста: Прихід Месії ділиться на дві фази, але пророцтва не були виповідженне так, щоб показати се. Ісус прийшов і сповнив першу часть роботи Месії. Тепер Він приходить знов у таким самим зміслі, щоб своєю присутностю і силою дати чути про себе ученикам, так як се вони відчували Його присутність в Палестині під Його опікою. Тепер Він приходить яко слуга Єгови і в Його силі. Однак в сім часі Він говорить через свою церкву. Завважте, що не через номинальні церкви, бо вони Його не представляють.

Случай в Назареті був не лише важною точкою в життю Ісуса, але і також для Його учеників. Сею подією вони були утвержені, що писання є Слово Боже і кжде пророцтво сповниться. Сими словами вони є проваджені і тепер в роботі Єгови так як Ісус був проваджений через пророцтво Ісаї.

В теперішнім часі Єгова зєднав собі людей через їх обітування і посвячення і через се, що вони прийняли Його ласку в Христі Ісусі. Сі одні зрозуміли сповнення пророцтва про установлення царства Божого на землі, за для чого пророцтва тепер стають ясні. Вони уважають себе за слуг Єгови і є уповажнені виконувати Його волю. З установленнем царства прийшов також час голосити день гніву Його. Тому сі люди чуються зобовязані проголосити день гніву Його і через се сповнити другу часть пророцтва Ісаї. Вони мусять говорити ясно, так як Ісус говорив в Назареті. Тому що вони чинять волю Божу, за се вони є трактовані так як і Ісус був трактований. Теперішні провадарі церковні є так злобні проти церкви і Його посланців, як і провадарі Синагоги були проти Ісуса.

Підчас коли велика більшість прихильників теперішньої релігійної системи стали по стороні опозиції, то рівночасно є і такі, що відлучилися від релігійної системи, але сі знов думають, що світло правди, котре Бог дає своїм людям, є радше для їх власної користи а не для виконування роботи Єгови. Сі думають, що Божа ціль в розголошуванню про другий прихід Христа є, щоби дати їм розуміння Слова Божого, і щоби вони дальше шукали знання Біблії і пристосувалися до їх духа. Ми можемо сказати сміло їм, що вони далеко розминаються з цілею, задля котрої є дане знання.

Ісус не був викладачом писання ані не застановив Він своїх учеників студіювати Біблію, щоб сим удосконалити їхне знання. Розуміє-

тсья, що кождий ученик бажає знати волю Божу; але ані знання писання ані особисте бажання тогож, не є остаточною цілюю.

Слуга Єгови мусить знати що він покликаний виконувати волю Божу і бути готовим до всякої роботи, до якоїб то його не покликано. На підставі світла Єгови є тепер оголошений факт тим, хто має уха до слухання, що прий-

шов час обявлення Ісусової другої присутности і що Він вже уживає своєї сили. Всі що слухають сього голосу є названі посланцями Єгови. Вони не лише стараються сповнити писання, але дійсно виконують його. Вони промовляють до людей, котрі як і проводирі в синагодзі, стають лютими коли чують про правду.

Чудова Свобода Синів Божих

КОЖДЕ розумне сотворінне бажає свободи, і тому боїться попасти в неволю. Се бажання свободи є частию самого життя всіх земських сотворінь і спевністю, що те саме можна ствердити про духові істоти. Се є також частию одного із двох великих законів звірячого життя, а іменно: Само-охоронення себе і продовження свого рода.

У низшім роді звірят то бажання свободи є близько звязане зі страхом. Домашні звірята привикли до певної міри неволі через виконувание служби для чоловіка. Кінь і від, хотїй мають значно більше сили чим чоловік, то однак вони були підневолені до зауздання і ярма задля їх власного безпеченьства і служби для чоловіка. До сеї неволі вони привикли і ся неволя їх не страхає. Однак, коли вони побачуть біля себе щось незвичайного, тоді відчувають страх. Але дикі польові звірі зовсім не хотять носити жадної упряжи; вони стають поневолені лише до такої міри і в таких обставинах, які бачимо в зоологічному парку.

Але з ангелом і чоловіком річ мається інакше; бо если один із них бажає дістати щось позаграницю назначену Сотворителем, тоді його бажання не є спонукане конечиністю, але дурним хотіннем осягнути щось заказане або відмовлене. Отже, если хтось бажає більше ніж йому дозволено, то в сім вже лежить якесь самолюбне бажанне отримати уявлену свободу. Всі такі наражаються на велику пробу і відвчальність. Та тут питання насувається, чому чоловік бажає свободи?

Кождий чоловік і ангел знає, що житте дане йому не є дане для нього самого, і ні чоловік ані ангел не має вживати сили свого життя після його вподоби. Він мусить розуміти і згодитися, що він яко розумне іство, є частию ціли Божої, і що його життя мусить бути піддане під волю Сотворителя і відповісти Його ціли так, як усі інші без життя річи є сотворені для Його ціли.

В сім то власне прийшла велика проба для чоловіка і ангелів. Се трудно уявити собі, щоби ангели Божі котрі читили і служили свому

Сотворителю і рівночасно могли відчувати якийсь брак або недостаток; а се тому, що їх окруженне було відповідне до їх організму і роботи. Почин гріху увійшов через бажання заказаної річи. Отже, занім прийшов гріх, то люди тишилися повною свободою і даним життем.

Коли сатана ще був знаний, як Люцифер або Син Порання, і перше нім гріх знайшовся в йому, він, як і многі інші слуги не відчували неволі; ані жадний з тих хто опісля стався послідувателем сатани не міг відчутти браку свободи. Се вже аж по сім, як прийшла спокуса через диявольський вчинок, що декотрі ангели забажали висвободитися з під волі Творця, котру вони вважали за неволю. Адам і Ева також не могли відчувати браку свободи в раю задля легкого приказу Єгови, аж поки сатана, через вука, не піддав думки що, если вони позбудуться закона Єгови, через иарушення овочу пізнання добра і зла, то аж тоді вони стануть на правду вільними. За для тої то причини Адам і Ева піддалися під сю спокусу.

На підставі сього бачимо двоякий рід свободи. Перший, що Божі сотворіння совершенного організму, серед відповідних обставин тишуться повною свободою життя. Вони знають, що Сотворитель сотворив їх після своєї власної волі, щоби мати спільність в радостях їх життя. Сих радість збільшається з їх знанням, що вони вживають для прославлення свого Творця. Вони все знаходять радість, бо ціль Сотворителя була, щоб Його сотворіння тишилися у виконуванию Його волі.

Серед таких обставин жили Адам і Ева, закілль вони впали в спокусу першого великого грішника, сатани; і весь рід людський був би знаходився в таких обставинах, еслиби чоловік був від початку виконував волю Божу. Серед таких обставин не можна відчувати невдоволення або браку свободи; бо де ж може бути більша свобода від сеї? Птиці в повітрі не відчувають неволі, тому що вони не можуть дістатися на сонце; ані звірі не відчувають неволі, тому що вони не можуть літати. Если

окруженне є совершенне, тоді мусить відчутися і повну свободу.

Знову другий рід свободи буває серед зовсім інших обставин. Сей рід свободи існує завдяки бажання чогось відмінного від того, що Сотворитель вважав за відповідне дати сотворінню. Біблійна історія о сатані пояснює, як перший раз гріх увійшов в домінію Всевишнього. Сатана, про котрого Езекиїл пише, що без хиби були його поступки того часу, як його сотворено, аж докіль не знайшлося в йому беззаконня (Езекиїл 28:15), уважав що Всевишний мусів сотворити його таким красивим, неначе він посідав красоту в собі і для того йому належалася слава. Він забажав щось більше по над се, що він мав, і тому відчував повздержність, неволю.

Щоби dokonати свою ціль і збудувати свою власну державу, він поставив спокусу перед чоловіком і женою над котрими він був назначений сторожом. Він не лише упевнив Адама, що Бог не сказав йому правди і тому нема чого боятися, але він обіцяв їм, що коли вони підуть за його порадою, то вони дістануть ширше знання чим до тепер вони мали; або іншими словами сказати, вони мали отримати ширше життя, як до тепер вони посідали. Ева впала перед спокусою; Адам також упав, хотів не був зведений так, як Ева.

Гордість в сатані була проводом до першого гріха; по тім наступила амбіція і бажання до самовлади. Без сумніву, що там найперше мусіло наступити парканне проти Божого правління, що ніби свобода була обмежена і поступ стриманий. Ангели, котрі пішли за сатаною, шукали свободи і знайшли, але з великою втратою для себе. Чоловік ще від упадку кричить за своєю і знайшов її, але також заплатив страшну ціну з великою втратою для себе. Отже бажання свободи, щоб чинити свою власну волю, відвело людей від їх Сотворителя. І нині помимо сеї страшної лекції світ дальше бажає поступати своєю власною дорогою, за що він бориться і що приведе його до Армагедону.

Питаємо, що ж Павло розумів, „Що й саме твориво визволиться з неволі зотління на волю слави дітей Божих?“ Чи він говорить тут про свободу, що все твориво буде чинити що схоче не вважаючи на ніщо і на нікого? Спевністю, що ні! Ісус учив про любов, котра вимагає взгляднення на ближнього у всіх ділах чоловіка. Свобода синів Божих є вільність служити Богу під такими обставинами, які мали ангели і совершенний чоловік, нім гріх прийшов на світ. Павло показує, що від коли Адам згрішив, то від тоді в природі людській зачав існувати закон гріху і смерти, що притриму-

вало його від піднесення себе з обставин у котрі він попався через гріх. (Римлян 8:2) Від коли той закон увійшов в силу, від того часу не було перерви в грісі, ані жадного способу, щоб висвободитися від нього. В совершеннім чоловіці нема того закона, котрий би тягнув його до гріха. Тому про совершенного Ісуса написано так: „Котрий не зробив гріха, ані не знайдено підступу в устах Його.“ (1 Петр. 2:22) Будучи вільним від гріха він був вільним від смерти. Для того Ісусова смерть була назначена в пляні Божім, через що була дана ціна викупу за чоловіка і жертву за гріхи людські. Отже Ісус посвятив своє життя Богу, щоб Бог зробив з ним після Його власної волі. Ісус умер добровільно, після волі Божої, і тому Бог уживе Його смерть, щоби визволити весь світ від гріха і смерти.

Всі люди були в ярмі того закона. Ніхто з людей не був свободний роботи правду скільки йому подобалось, а противно він мусів чинити зло котре він не хотів чинити. Дальше, законна сила гріха значить, що чоловік був в неволі того закона, котрий виворив в ньому бажання роботи неправду; бо закон гріху не дозволяє на поздержання себе. Рівнож се привело до розеднання між Сотворителем а Його дітьми і нанесло боротьбу о існування серед злих обставин; хоча ця боротьба принесла деяку користь, як для одних так і для загалу. Ось так людство було прибите в внутрішнім злом і також злими обставинами в світі. Протягом довгого розвою людської історії люди зазнали в ріжнім степеню зло; дехто менше а дехто більше. Декотрі люди були більше умово розвинені, або мали більшу силу волі, або жили серед красивих обставин, такі не терпіли до такої міри, як слабші і менше здібні. Бог дозволив на сі прикрі обставини через царювання сатани, щоби люди зрозуміли своє безумство і не приймали нічної поради але цілковито віддали себе на службу Сотворителя і прийняли Його волю.

Чоловік нині дивиться на людський поступ і теперішні світові обставини і хоча бачить поступ в цивілізації досить повільний, то однак він подивляє людям радше чим винув їх за той поступ, який вони до тепер зробили. Нинішній чоловік знання розуміє, що його предки були у низьким звірячим стані. Він бачить, як малпа чоловік поступово розвивається з звірячого життя і як він дістає зразу тупий моральний умисл і з трудом поступає вперед протягом безчисленних віків аж до нинішнього стану. Він оперто стоїть при своїх поглядах, хоча є много більше доказів, що люди мали більше здібности в минушнім часі, ніж тепер,

тому, що винишній чоловік має значно меншій умісл чим колишній. Колиж він приглядається страшний трагедії терпіння людського і бачить їх дикість і дурноту, що знищило порядок а принесло хаос і замішанне, то тоді він ще лотишає себе тим, що люди колись отримують більше сенсу і піднесуться до вишшого і красшого степення устрою і тоді попровадять їхні справи лучше. Але такий чоловік мусить відкинути факти, що більша половина із сімнайцять сот міліонів людей на світі живе в бідноті або в цілковитій нужді, і що нема жадного захисту проти ще гірших обставин, котрі прийдуть на світ, не що природа хибне, але що самі люди спричиняють се.

Дослідник Біблії має зовсім відмінний погляд. Він розуміє, що Біблія є Слово Боже, котре вчить, що чоловік упав із свого високого морального стану, котрий йому дав Сотворитель, і тому лише Бог може повернути його назад до втраченого стану. Він бачить, що людство бориться в кайданах гріху, і не може висвободитися з них. Він дивиться на смерть яко на ненатуральну річ в чоловіці, котру можна усунути, еслиби люди примирилися зі своїм Сотворителем.

Апостол Павло каже, що все твориво стогне в неволі, щоби вийти на волю дітей Божих. (Римлян 8:22) Воно терпить і мучиться, бо не знає, як і коли прийде для нього свобода. Однак люди відмовляються стати вільними від кайданів гріха через прийатте вісти о царстві Божім, котре принесє свободу всім людям. Хто знає правду той є вільним чоловіком, бо знанне Боже увільнило його від кайданів страху і сумніву. Він знає, що незадовго світ буде визволений і вся несправедливість зникне.

Та свобода, котру чоловік дістав через зломанне закону Божого через що він хотів стати вільним радше чим терпіти легке повздержанне, нанесла страшну неволю на всю його родину. Окрім універсального закону гріха і смерти, то ще дотого він мусить попірати політику свого народу. В сій хвилі цілий світ стоить в порозі вибуху другої світової війни, чого можна сподіватися незадового, а тоді кожний чоловік і жінка, як і їх майно, буде належати до держави і буде під розпорядженнем державним.

Аж до народження Ісуса, то в законі гріху і смерти не було жадного виімку. Той закон гріху царював у кождім життю і в кождий народжені дитині, що приходила на світ. Не совершенний отець не може дати синові лучшого життя чим самий має. Але Ісус, хотяй народився з діви Марії, то однак Його Отець не був чоловік. Він був зачатий в Марії силою Божою, і хотяй був подібний до грішного чо-

ловіка, то однак був чистий і совершенний. Він був винятний з під усякого права з причини свого уродження і постановлення чинити волю Божу. Перед і по своїм посвяченнем Він все тримав себе чистим для Бога.

Але закон гріху і смерти був правосильний навіть на правдивих послідувателях Христа, хотяй причину сього мало хто з так званих Християн розуміє. Сі, хотяй народжені несовершенними і підлягають під право гріху котре є в їх природі, то однак їх оправданне і прийатте Богом дозволяє їм іти слідами Христа, тє дорогою жертви. Від часу їх посвячення і прийаття вони вважаються за мертвих шодо їх попередного способу життя і є наново народжені до життя в Христі. Вони мають нове життя в Нім. Римлян 6:4; 2 Кор. 5:17.

У восьмій голіві до Римлян апостол аргументує про Христа і показує, що хто отримав духа Божого, той отримав силу життя або мотиву до праведности. Сим самим чином вони є визволені з під яра закону гріха і смерти, шоб їм жити в дусі для Бога.

Не треба тут розуміти, що послідувателі Христа, будучи виняті з під закона гріха і смерти і перенесені до життя в Христі, не будуть умирати. Але се значить, що в очах Божих вони не вмирають, як грішники, але від часу їх посвячення і прийаття вони є зачислені в очах Божих до живих в Христі, і мають привилей представляти свою „розумну службу“, як і Христос. Їх смерть числиться яко кінець їх жертви, а не яко кінець засудженого життя. По своїм посвяченню вони вже не живуть під законом гріха і смерти; бо вони можуть побідити спокусу і гріх; а в їх пробудженню будуть мати участь у першім воскресенню, що буде знаком Божого благословенства на них.

Коли Христос установить своє царство і Бог прийме ціну викупу за всіх людей, як се. Він до тепер прийняв був жертву за церкву, тоді закон гріху смерти перестанє істнувати. Тоді викуп за всіх людей стане правосильним і Христос, яко великий Посередник людства, буде відвічальний за всіх людей. Кожний чоловік, що прийме правліне Христа, зачне знову приходити до совершенного життя, яке мав Адам. І так, коли рід людський буде поступати вперед дорогою життя, він знайде всі ті благословенства, про котрі говорив Єгова через своїх пророків, а іменно: щастя, свободу і життя вічне.

Незадовго весь світ знайдеться під правлінем того, котрий умер за людей і всі послушні отримають повну користь з викупу. Отже Бог зробив усі старання, щоби повернути людську родину до своєї любови. Аж тоді сповниться Павлове видиво про життя і свободу. Самий

Сотворитель буде все рінати границі людського бажання, а люди будуть лише то бажати, що добрий Сотворитель вимірить для кожного. Ось така то чудова свобода синів Божих, котрою будуть тішитися багато людей в недалекий будучині.

Тексти і Коментарі на Освідчення

1. Мая

„Даремі ж вічному нечлнному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні.“ 1 Тим. 1:17.

ЄГОВА один що посідає безсмертність, Цар віковичний. Він є від віків до віків Один котрого ніде-ди чоловік бачити не може. Окрім нього нема нішого бога; нема нікого хто би посідав висню славу, і Він нікому не даєть своєї слави, хтоби і стався богом. Него Слово доказує, що Він замірив дати безсмертність і нестайність, лише тим, що переходять острі проби і до-кажуть свою лояльність і вірність навіть у смерті. Ісус заявив, що Отець обіцяв дати йому таке жерело життя. Ті самі вельми дорогі і великі, обітничі божественної природи є дані всім у Христі, котрі чять і прославляють Єгову.

8. Мая

„Про милість і правосудде заспіваю; похвальні пісні заспіваю тобі, Господи.“ — Псалма 101:1.

Сі слова були написані для науки церкви. Всі люди, включаючи і членів церкви, потребують милости з рук великого Судді, Єгови. Заля Його милости і правосуддя Єгова є гідний прославлення. Його діти тепер бачуть Його суд проти зорганізованих противників Його волі і розпорядження. Вони бачуть Його суд і проти тих, що відриклися Його імя не сім як вони вже були просвітчені Його проводю. Вони також законтували Його милости, що Єгова показав до своїх помазанників. Вони бачуть, що Він покаже своє милосерде для невідомих грішників і пригноблених. Знаючи о Його величності і о Його доброті і любові до всіх, тому членів храму співають в честь імя Єгови.

15. Мая

„І співають пісню Мойсея, слуги Божого, і пісню Агния, глаголючи: Великі і чудні діла Твої, Господе Боже Вседержителю; праведні і правдиві дороги Твої, Царю святій.“ — Одкриття 15:3.

Ся пісня не могла бути співана для слави Божої через Його слуг перед 1918 роком. Воскресення святих настало 1918 року. „Останок“ тепер знаходиться під ризами справедливости і мають олежі спасення. Хто з них буде вірний аж до кінця, той буде один з побідників останка. Перед їх переменою і перед битвою Армагедону, перше мусить дати свідцтво всім народам землі. Шасливий чоловік котрий має участь в тій роботі. Нехай кожний, що любить Господа, вісунуть все инше від себе на бік, а самий йде до боротьби і радісно співає ту блаженну пісню, о котру Бог постарався і котра є тепер вияснена і співана лише через тих, що є викуплені і приведені до Його храму. — Одкриття 14:3.

22. Мая

„Співайте славу імени Його, зєсличіть хвалу Його.“ — Псалма 66:2.

ПРИШОВ час, щоби Боже імя було прославлене по над усі інші імена. Помазанники є єдинокі представителі Бога на землі, і вони єдинокі що мають ту велику честь і привилей представляти Його. Повишений текст є то накли до членів храму Його. В теперішнім часі є не можливе співати в честь імя Господнього, хіба що ми скористасмо з нагоди для служення Йому, тому що о сей спосіб Бог постарався дати свідцтво для імя Його. Серед великої овешиці єя масенна громада помазанників радісно захоочує один другого і виграс медєсію в честь імени Єгови.

29. Мая

„Вознесіть Господа, Бога нашого, і поклонітьсє у відножєніє нїг Його! Вік бо сєятий!“ — Псалма 99:5.

НІМА нішого Бога окрім одного правдивого, всемогущого і всевишнього Бога Єгови. Тепер кожде сотворінє має свого бога, але лише кілька єдинців на землі знає правдивого Бога і сі Його шанують. Один Бог, що є гідний почитання є Єгова і Його возлюблений Син, Ісус Христос. Велике инше поклонення єє дивляське. Усяке розумне сотворіння повинно хвалити Єгову. Приїде час коли все буде радісно прославляти і величати Його імя, бо ніхто инший не буде тішитися вічним життям. Ісус зробив натиск на факт, що Єгова у своїй часі, установить своє справедливе правительство між людьми і знищить правління сатани і всіх инних фальшивих богів. А тепер Господь (Єгова) царєє, і нехай останок величає і поклониться Йому.

5. Червня

„Хто побідить ... напише імя Бога моего, і імя города Бога моего, нового Єрусалиму.“ — Одкриття 3:12.

Ся обітничєє служить неначєє знак що членів храму належать до Єгови і представляють Його і є членами Його організації. Се значить, що вони мають віру в Єгову і також мають дєвіря Єгови, і є не похитними членами Його організації і свідкують про Його імя. Се також значить, що вони несєть на собі імя Ієсусового Бога і мають Його помін. Сі єди розуміють не лише Його заміри аєє і також значіння Його імя Єгови. А що Ісус на чєлах іх написєє імя города Божого, що є новий Єрусалим, то се показує, що вони є членами Його царства аєє правительства. На них прославляний Ісус написєє своє новєє імя, а се зробить іх членами царського євщенства, котрого Він є світлю Головою.